

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

DNR-720-98(18)17/18(MC/KK)

Warszawa, 29 czerwca 2018 r.

DECYZJA DNR-1/36/2018

Na podstawie:

1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kurtek młodzieżowych 230JDTHV-819A oraz kurtek młodzieżowych 230ZDTHV-1511A, wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę JOART S.A. z siedzibą w Bolesławcu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez te produkty i umarza postępowanie administracyjne;

2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa, tj. kurtek młodzieżowych 230JDTHV-819A oraz kurtek młodzieżowych 230ZDTHV-1511A, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę JOART S.A. z siedzibą w Bolesławcu karę pieniężną w wysokości 15 000 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 27 listopada 2017 r. Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ

nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczący kurtek młodzieżowych 230JDTHV-819A oraz kurtek młodzieżowych 230ZDTHV-1511A (dalej jako: „kurtki młodzieżowe”), wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę JOART S.A. z siedzibą w Bolesławcu.

Kurtka 230JDTHV-819A (rozmiar 140, 146, 152, 158) występuje w kolorze seledynowym i granatowym, posiada kaptur oraz jest przeznaczona dla dzieci starszych i młodzieży. Zgodnie z pkt 2.2 normy PN-EN 14682:2015-02. *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznurowanie i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja*, zwanej dalej „normą”, dziecko starsze i młodzież to osoba w wieku od 7 lat do 14 roku życia (to jest do 13 lat i 11 miesięcy), co uwzględnia wszystkich chłopców o wzroście od 134 cm do 182 cm i dziewczęta od 134 cm do 176 cm. Kurtka zapinana jest na zamek błyskawiczny. W obwodzie pasa zastosowano sznurek ściągający przechodzący przez tył produktu, wychodzący przez boczne szwy na wysokości kieszeni. Sznurek ten nie posiada wolnych końców i jest zakończony pętlą z umocowanymi do ubioru zakończeniami. Na pętlach założono plastikowe przetyczki (funkcyjne). Przy odzieży rozłożonej do maksymalnego rozmiaru i położonej na płasko pętla wystają, a przetyczki nie są przymocowane do odzieży. Na dolnej krawędzi kurtki zastosowano sznurek ściągający wychodzący na tył ubioru. Wolne końce sznurka ściągającego zakończone są plastikowymi osłonkami i zwisają poniżej dolnej krawędzi ubrania. Do kurtki dołączona została etykieta o treści „Girl’s Collection, Szachownica, Kurtka młodzieżowa 230JDTHV-819A, kod kreskowy 2010000772898, jakość pierwsza, wykończenie standardowe. Dystrybutor JOART S.A. ul. Staszica 11a, 59-700 Bolesławiec, www.szachownica.com.pl”.

Kurtka 230ZDTHV-1511A (rozmiar 140, 146, 152, 158) to kurtka dziewczęca z kapturem, która występuje w kolorze różowym i niebieskim. Kurtka ta również jest przeznaczona dla dzieci starszych i młodzieży. Kurtka zapinana jest na zamek błyskawiczny. Podszewkę wykonano ze sztucznego futerka w kolorze białym. W obwodzie pasa zastosowano sznurek ściągający przechodzący na tył kurtki przez boczne szwy na wysokości kieszeni (kieszenie wpuszczane na linii bocznych szwów) oraz sznurek ściągający z wolnymi końcami, niezabezpieczony przed strzępieniem, z zawiązanymi supłami. Sznurka nie przymocowano do ubioru (np. przez zastosowanie ryglowania w tunelu), przy ciągnięciu wysuwa się z tunelu. Przy odzieży rozłożonej do maksymalnego rozmiaru i położonej na płasko, długość swobodnych sznurków ściągających z zawiązanymi supłami przekracza 14 cm, tj. w przypadku jednego egzemplarza wynosi 19 cm i 21 cm, w przypadku drugiego egzemplarza – po 20 cm, a w przypadku trzeciego egzemplarza – 20 cm i 22 cm. Na dolnej krawędzi kurtki zastosowano sznurek ściągający wychodzący po bokach na linii bocznych szwów, w formie dwóch pętli. Do kurtki dołączona została etykieta o treści „Girl’s Collection, Szachownica, Kurtka młodzieżowa 230ZDTHV-1511A, kod kreskowy 2010000779040, jakość pierwsza, wykończenie

standardowe. Dystrybutor JOART S.A. ul. Staszica 11a, 59-700 Bolesławiec, www.szachownica.com.pl".

W trakcie kontroli przeprowadzonej w sklepie „Szachownica” przy ul. Słowiańskiej 70 w Gorzowie Wielkopolskim, należącym do przedsiębiorcy JOART S.A. z siedzibą w Bolesławcu, inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali w/w kurtki ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, z uwzględnieniem wymagań w/w normy.

W wyniku przeprowadzonej oceny organoleptycznej, inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili w kurtce młodzieżowej 230JDTHV-819A:

- zastosowanie w obrębie pasa wystających pętli, gdy odzież jest rozłożona do maksymalnego rozmiaru i położona na płasko oraz zastosowanie na pętlach przetyczek, które nie są przymocowane do odzieży, co narusza pkt 3.4.2 normy, zgodnie z którym odzież taka, jak bluzki, płaszcze, sukienki i ogrodniczki nie powinna posiadać wystających pętli na sznurkach bez wolnych końców, gdy odzież jest rozłożona do maksymalnego rozmiaru i położona na płasko; jeśli przetyczki są zastosowane w celu regulacji sznurków ściągających bez wolnych końców, powinny być one przymocowane do odzieży,

- występowanie w dolnej krawędzi ubioru sznurka ściągającego wychodzącego na tył ubioru, co narusza pkt 3.6.1 normy, zgodnie z którym odzież dziecięca nie powinna mieć sznurków ściągających ani sznurków funkcyjnych wychodzących na tył ubioru lub przeznaczonych do wiązania z tyłu.

Z kolei w przypadku kurtki młodzieżowej 230ZDTHV-1511A inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili:

- zastosowanie w obrębie pasa sznurków ściągających, których swobodne końce są dłuższe niż 14 cm każdy, gdy odzież jest rozłożona do maksymalnego rozmiaru i położona na płasko, co narusza pkt 3.4.2 normy, zgodnie z którym odzież taka, jak bluzki, płaszcze, sukienki i ogrodniczki nie powinna posiadać sznurków ściągających o swobodnych końcach dłuższych niż 14 cm każdy, gdy odzież jest rozłożona do maksymalnego rozmiaru i położona na płasko,

- występowanie supłów na wolnych końcach sznurków ściągających i niezabezpieczenie ich przed strzępieniem, co narusza pkt 3.1.1 normy, zgodnie z którym wolne końce sznurków ściągających, sznurków funkcyjnych i pasków wiązanych lub szarf nie powinny mieć supłów ani trójwymiarowych ozdób i powinny być zabezpieczone przed strzępieniem, np. przez zgrzanie termiczne lub zaryglowanie,

- brak przymocowania sznurków ściągających do ubioru, co narusza pkt 3.1.3 normy, zgodnie z którym jeśli zastosowano sznurki ściągające, należy przymocować je do ubioru, np. przez zastosowanie ryglowania co najmniej w jednym punkcie usytuowanym w równej odległości od punktów wyjścia sznurków,

- występowanie w dolnej krawędzi ubioru sznurka ściągającego, który zwisa poniżej dolnej krawędzi ubioru, co nie jest zgodne z pkt 3.5.1 normy, zgodnie z którym sznurki ściągające, sznury funkcyjne i sznury dekoracyjne, wraz ze wszystkimi przetyczkami, nie powinny zwisać poniżej dolnej krawędzi ubioru.

Taka konstrukcja kurtek może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków, z uwagi na ryzyko zaczepienia się sznurka o wystające elementy (np. huśtawki, zjeżdżalni) podczas typowego zachowania dziecka, np. w trakcie zabawy na placu zabaw albo podczas jazdy rowerem.

Dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 2/BP.8361.3.2017 z 25 października 2017 r. – k. 17-21 akt kontroli Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej; sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 3/BP.8361.3.2017 – k. 22-26 akt kontroli Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 12 grudnia 2017 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę JOART S.A. z siedzibą w Bolesławcu (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kurtek młodzieżowych. Jednocześnie, w drodze postanowienia z 29 grudnia 2017 r., organ nadzoru wyznaczył w/w przedsiębiorcy termin 21 dni na podjęcie działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane kurтки i wskazał, na czym te działania powinny polegać oraz jakie dowody potwierdzające podjęcie tych działań należy przedstawić. W tym samym piśmie Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przekazanie listy dystrybutorów kurtek oraz wskazanie liczby produktów dostarczonych każdemu z nich oraz okresu, w którym produkty były wprowadzane na rynek, jak również, liczby kurtek znajdujących się w posiadaniu strony postępowania.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 12 grudnia 2017 r. – k. 15-16 akt postępowania Prezesa UOKiK; postanowienie z 29 grudnia 2017 r. – k. 19-25 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 20 lutego 2018 r. strona postępowania poinformowała, że podjęła działania w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez kurtki młodzieżowe i negocjacje z dostawcą w celu odebrania przez niego produktów wycofanych z rynku. W tym samym piśmie strona zobowiązała się do przekazania dowodów tych działań do 15 marca 2018 r.

Dowód: pismo strony postępowania z 20 lutego 2018 r. – k. 29 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 15 marca 2018 r. strona przekazała faktury nr 021/9/17 z 13 września 2017 r. i 026/9/17 z 18 września 2017 r., na podstawie których zakupiła od przedsiębiorcy NGUYEN LE sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie łącznie 1500 kurtek 230ZDTHV-1511A oraz fakturę nr 009/8/17 z 10 sierpnia 2017 r., na podstawie której zakupiła od tego przedsiębiorcy 1080 kurtek 230JDTHV-819A. Strona wyjaśniła również, że 23 kurtek 230JDTHV-819A brakowało w dostawie, o czym poinformowała dostawcę produktów. Strona postępowania oświadczyła również, że wycofała kurtki ze swoich sklepów do magazynu i nie oferuje ich konsumentom (na dowód czego przedstawiła wykaz dokumentów MMW, a na swojej stronie internetowej zamieściła ogłoszenie informujące o niespełnianiu przez kurtki wymagań bezpieczeństwa z uwagi na zastosowanie sznurów ściągających zwisających poniżej dolnej krawędzi. Strona oświadczyła, że obecnie w jej magazynie znajduje się 436 kurtek 230ZDTHV-1511A i 310 kurtek 230JDTHV-819A, które zamierza zwrócić do dostawcy, a jeżeli dostawca nie przyjmie zwrotu, strona poprawi kurtki zgodnie z zaleceniami Prezesa UOKiK w celu ich ponownego wprowadzenia na rynek. Ponadto, strona zadeklarowała, że nie otrzymała skarg ani reklamacji na kurtki będące przedmiotem postępowania.

Dowód: pismo strony postępowania z 15 marca 2018 r. wraz z załącznikami – k. 31-68 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 16 kwietnia 2018 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o informację, na jakim etapie są negocjacje z dostawcą w celu zwrócenia mu kurtek znajdujących się w jej magazynie oraz wezwał stronę do przekazania wykazu paragonów potwierdzających sprzedaż kurtek. Jednocześnie, Prezes UOKiK wyjaśnił, że treść ogłoszeń zamieszczonych przez stronę na jej stronie internetowej nie zawiera opisu wszystkich nieprawidłowości stwierdzonych przez inspektorów Inspekcji Handlowej, a odnosi się wyłącznie do sznurków zwisających poniżej dolnej krawędzi. W związku z powyższym, Prezes UOKiK zwrócił się do strony o zamieszczenie ogłoszenia o odpowiedniej treści.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 16 kwietnia 2018 r. – k. 70-71 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 11 kwietnia 2018 r. strona postępowania oświadczyła, że dostawca zgodził się przyjąć kurtki, w związku z czym odeśle mu te produkty, na dowód czego przedstawiła kopię listu przewozowego.

Dowód: pismo strony postępowania z 11 kwietnia 2018 r. wraz z załącznikami – k. 73-76 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 29 kwietnia 2018 r. strona poinformowała, że na swojej stronie internetowej zamieściła poprawione ogłoszenia o zagrożeniu stwarzanym przez kurtki młodzieżowe. Strona przekazała również wykaz swoich sklepów oraz wykaz paragonów, na podstawie których dokonała sprzedaży kwestionowanych kurtek.

Dowód: pismo strony postępowania z 29 kwietnia 2018 r. wraz z załącznikami – k. 77-117 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 28 maja 2018 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania dokumentów potwierdzających wycofanie kurtek z jej sklepów firmowych (MMW), w aktach sprawy znajduje się bowiem jedynie wykaz tych dokumentów. W tym samym piśmie organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 28 maja 2018 r. – k. 118 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca JOART S.A. z siedzibą w Bolesławcu wprowadził kurtki młodzieżowe na rynek. Pomimo, iż strona postępowania wskazała na etykiecie produktów, iż pełni rolę dystrybutora, a kurtki zakupiła od innego przedsiębiorcy prowadzącego działalność na terenie Polski (na podstawie faktury nr 021/9/17 z 13 września 2017 r.; nr 026/9/17 z 18 września 2017 r. oraz nr 009/8/17 z 10 sierpnia 2017 r.), Prezes UOKiK uznał, iż zachodzą przesłanki do uznania jej za producenta w

rozumieniu art. 3 pkt 2 lit a) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie. Na etykiecie dołączonej do produktów znajdują się dane przedsiębiorcy będącego stroną postępowania oraz logo „Szachownica”, którym oznaczone są również sklepy firmowe tego przedsiębiorcy.

Dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 2/BP.8361.3.2017 z 25 października 2017 r. – k. 17-21 akt kontroli Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej; sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 3/BP.8361.3.2017 – k. 22-26 akt kontroli Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej; faktury zakupu kurtek – k. 44, 60 i 62 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 14682:2015-02 jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa sukienek z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa

kwestionowanych kurtek stanowiły wyniki badań organoleptycznych przeprowadzonych przez inspektorów Inspekcji Handlowej. W wyniku oceny organoleptycznej inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że konstrukcja kurtek nie spełnia wymagań określonych w normie i może stanowić zagrożenie dla zdrowia lub życia dzieci, ponieważ podczas typowego zachowania i aktywności dzieci może nastąpić zahaczenie czy też owinięcie się sznurka o wystające elementy (np. zjeżdżalni, huśtawki), co w konsekwencji może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowane kurtki nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym mogą stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia dzieci. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania zakupiła łącznie 2557 kurtek (1500 kurtek 230ZDTHV-1511A oraz 1080 kurtek 230JDTHV-819A (przy czym – zgodnie z oświadczeniem strony – faktycznie dostarczono jej 1057 kurtek, bowiem 23 sztuk brakowało w dostawie), które sprzedawała konsumentom w swoich sklepach firmowych. Z zestawienia paragonów wynika, że do konsumentów trafiło łącznie 1778 kurtek (1049 kurtek 230ZDTHV-1511A oraz 729 kurtek 230JDTHV-819A), które były sprzedawane za trzy różne ceny: kurtki 230ZDTHV-1511A za cenę 99,99 zł, którą następnie obniżono do 79,99 zł, a następnie do 49,99 zł, natomiast kurtki 230JDTHV-819A były sprzedawane za cenę 79,90 zł, którą następnie obniżono do 49,99 zł. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez w/w produkty, strona wycofała kurtki ze swoich sklepów firmowych do magazynu centralnego (436 kurtek 230ZDTHV-1511A oraz 310 kurtek 230JDTHV-819A). Pomimo wezwania organu nadzoru strona nie przekazała dokumentów MMW, a jedynie ich zestawienie, jednak Prezes UOKiK postanowił oprzeć się na dowodzie w postaci wykazu tych dokumentów. Strona przekazała również oświadczenia kierowników sklepów, w przypadku których system komputerowy wykazał kurtki na magazynie, jednak towaru fizycznie nie było na magazynie. Wycofane ze sklepów kurtki strona zwróciła do dostawcy, na dowód czego przedstawiła dokument przewozowy.

Mając na uwadze dowody przekazane przez stronę postępowania, organ nadzoru uznał, że usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez kurtki młodzieżowe, co stanowi przesłankę do

umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż kurtki młodzieżowe nie spełniają wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca JOART S.A. z siedzibą w Bolesławcu naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez te podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy, co oznacza, że ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości naruszeniom przepisów ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za ich naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez nią na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98: *„Każda osoba przystępująca bowiem do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność”*).

W niniejszym postępowaniu za główną okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, iż wobec strony postępowania były już wcześniej prowadzone postępowania na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, których przedmiotem była odzież dziecięca. W opinii Prezesa UOKiK fakt ten świadczy o tym, że strona postępowania powinna być świadoma ciężących na niej obowiązków oraz zakazu wprowadzania na rynek produktów niespełniających wymagań w zakresie bezpieczeństwa (decyzje Prezesa UOKiK: nr DNR-1/54/2014 z 14 lipca 2014 r., nr DNR-1/54/2015 z 23 czerwca 2015 r., nr DNR-1/12/2016 z 29 stycznia 2016 r., nr DNR-1/97/2016 z 2 września 2016 r. oraz nr DNR-1/12/2017 z 27 stycznia 2017 r.; decyzja nr DNR-1/6/2018 z 28 lutego 2018 r. oraz nr DNR-1/8/2018 z 26 marca 2018 r.). Co więcej, strona postępowania powinna również wykazywać się zwiększoną świadomością w zakresie wymagań dotyczących tej grupy produktów. Kolejną okolicznością przemawiającą na niekorzyść strony postępowania jest fakt, iż wprowadzone przez nią na rynek kurtki są produktem przeznaczonym dla dzieci, a więc grupy konsumentów która – zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów – podlega szczególnej ochronie. Ponadto, na niekorzyść strony postępowania organ nadzoru uwzględnił również długi okres wprowadzania tych produktów na rynek (sierpień 2017 r. – marzec 2018 r.) oraz dużą liczbę produktów, która trafiła do konsumentów (łącznie 1778 kurtek).

Za okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał brak skarg i reklamacji dotyczących kwestionowanych produktów oraz fakt, iż strona postępowania podjęła współpracę z organem nadzoru – przedłożyła bowiem dowody potwierdzające, że kwestionowanych kurtek nie ma na rynku.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. W niniejszej sprawie kryterium pomocnicze przy ustalaniu wysokości kary stanowiła korzyść majątkowa, jaką strona postępowania osiągnęła ze sprzedaży 1778 kurtek, które nabyli konsumenci w sklepach firmowych należących do strony postępowania. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Z zestawienia paragonów znajdującego się w aktach sprawy wynika, iż kurtki były oferowane konsumentom w czterech różnych cenach – 99,99 zł; 79,99 zł; 79,90 zł oraz 49,99 zł, a zatem jako średnią cenę sprzedaży organ nadzoru przyjął kwotę 77 zł. W konsekwencji Prezes UOKiK uznał, że korzyść majątkowa ze sprzedaży łącznie 1778 kurtek wyniosła 136 906 zł.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy podkreślić, że nałożona na

stronę postępowania kara pieniężna stanowi tylko 15 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego – zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów – 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia

zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.
- 4) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
 - 5) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
 - 6) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), w trakcie biegu

terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.